

disse Bøder gaa i Statskassen. Derimod udtalte den højtærede Minister, at Bøder, som erlægges af Statsbanens Funktionærer, jo vare Bøder, der bleve idømte administrativt, og de skulle selvfølgelig som hidtil gaa til Funktionærernes Sygekasse. Man havde imidlertid en Tølelse af, at den højtærede Minister mente, at der mulig dog enkelte Steder havde været Bøder afgivne til Funktionærernes Sygekasse, som vare tagne fra det rejssende Publikum, og jeg vilde derfor gerne bede den højtærede Minister udtale sig om, hvorvidt der ikke er en Rimelighed for, at Funktionærernes Sygekasse, for saa vidt noget saadant har fundet Sted eller endnu finder Sted, i saa Fald faar nogen Erstatning. Den højtærede Minister har, tror jeg, paatænkt at tage hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse, hvilket Støtte der kan ydes Funktionærernes Sygekasse; men jeg vilde takke den ærede Minister, om han vilde sige et Par Ord om, hvorvidt min Opfattelse i denne Retning er rigtig. — Dernæst er der en anden Ting, som ligeledes blev berørt ved 2den Behandling, og det er Spørgsmaalet om de Stationer, hvor et langt Tog spærrer Tilførselsvejene til Stationen, saa at kørende, der komme fra den ene eller anden Side, og skulle over Banen, blive hindrede undertiden et Kvarter eller 20 Minutter i at komme til Banen. Den højtærede Minister udtalte ved 2den Behandling, at hvor noget saadant finder Sted, bør Banepersonalet altid tage et saadant Hensyn til Publikum, at dette ikke ved en saadan Afspærring paa Grund af ekstrordinære Toglængde bliver hindret i at naa Stationen, naar de i rimelig Tid have været ved Overtørslen". Ja, det er jo godt nok, at den højtærede Minister mener, at Personalet bør tage et saadant Hensyn; men Sagen er den, at Personalet ikke altid har taget et saadant Hensyn. Der er kommen en Mængde Klager frem i denne Anledning. Det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgfreds (Sloth) fremhævede stærke Eksempler fra sin Egn, og der er fra flere andre Rigsdagsmænd kommet Udtalelser om, at noget slikt finder Sted ogsaa andet Steds, saa at Folk kunne komme til Banestationen et Kvarter eller 20 Minutter før Togets Ankomst og være spærrede Udgangen dertil. Nu er der ganske vist de fleste Steder et særdeles hensynsfuldt Personale ansat ved Stationerne, og som Regel har det ikke haft anden Ulempe end, at Vognene ikke have kunnet komme til Stationen, hvorimod Passagererne have kunnet komme dertil, idet de have faaet Lov at gaa over Banen; men nye Koste seje jo bedst,

og naar der kommer en ny Stationsforstander til en saadan Station, sker det ofte, at han i sin Magtfuldkommenhed forbyder Passagererne at komme over Banen, skønt de naturligvis let kunne slippe over. Derved kan det ske, at Folk, der komme et Kvarter eller 20 Minutter før Togets Ankomst, ligefrem forhindres i at naa op til Stationen. Saadanne Forhold maa ikke være til Stede, og det maa paa ethvert Sted, hvor Vejen ligger saa uheldigt for Stationsbygningen, at et Tog kan spærre Udgangen til denne, kunne fordres af Statsbanestyrelsen, at det bliver muligt for Fodgængere i det mindste at komme til Stationen, saa længe Toget ikke er gaaet. Det var blot dette Par Hensstillinger, jeg vilde tillade mig at gøre til den ærede Minister.

B. Bederjén: Jeg skal blot tillade mig nogle korte Bemærkninger angaaende det foreliggende Forslag, som jeg indrømmer har megen Betydning. Det er jo selvfølgelig, at et saadant Forslag, som vedrører Statsbanedriften, har overmaade stor Betydning og Interesse, men jeg skal udelukkende holde mig til de private Overtørsler og Overgange, det er det Spørgsmaal, jeg agter med nogle faa Ord at omtale. Det er en Selvfølge, at mange Ejendomsbefiddere, som have disse private Overtørsler og Overgange, hvis Forder altsaa gennemføres af Banerne, mer eller mindre føle Ulempe heraf. Mange føle i høj Grad disse Ulemper, men det kan jo ikke undgaaes. Jeg synes imidlertid, at de Fordringer, der stilles i det oprindelige Lovforslags § 3, ere noget strenge over for disse Lodsejere og Brugere. Det forekommer mig, at disse have den allerstørste Interesse i at paase, at der ikke sker noget ved deres Overtørsler og Overgange, som kan være til Skade for Banerne, at de, naar de befare disse Overgange med deres Kreaturer og paa anden Maade, have de den allerstørste Interesse i, at der holdes Orden, og ligeledes i, at Leddene ere lukkede i betimelig Tid, inden Toget kommer paa Banen. Jeg kan ikke skønne rettere, end, at et Forlangende om, at Leddene, naar disse Overgange og Overtørsler ikke benyttes, maa være aflaaede, stiller noget strenge Fordringer til Lodsejeren, og jeg vil haabe, at den ærede Minister vil se paa dette noget med samme Blik. Jeg har faaet det Indtryk af den enkelte korte Udtalelse, den ærede Minister kom med, at han ikke var aldeles uvillig til at gaa ind paa det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 6 til § 3 af et Flertal i Udvalget. Jeg hørte nok, at den højtærede Minister jo langt vilde foretrække det, som